

LITTERATURPRIS?: Terje Dragseth (t.v) og Gunvald Opstad (midten) er begge nominert til Sørlandets litteraturpris 2013. Her prater de med John Terje Ruenes (t.h) under onsdagens arrangement.

Muntert og velsmakende

Journalist Gunvald Opstad skapte mye latter på Vigeland Hovedgård med muntre fortellinger om sørlendinger.

Av Tina Halvorsrød
tina.halvorsrod@gmail.com

– En munter stemning blant publikum ga inntrykk av at de synes det var gøy og at det ble godt mottatt. Det var utrolig bra at så mange stilte opp, sier Gunvald Opstad som både er kulturjournalist og forfatter.

Onsdag kveld var det klart for "Bøker, mat og prat" på Vigeland Hovedgård. Det er også første gang det blir arrangert nettopp her.

– 110 personer har møtt opp og det er vi godt fornøyde med, sier en av arrangørene bak det hele, John Terje Ruenes. Arrangementet er kun ett år gammelt og valg av lokalet denne gangen var en fulltreffer for alle.

– Det er et spennende lokale og vi har bare fått positive tilbakemeldinger. Det ser ut som folk koser seg veldig, sier Ruenes.

Nominerte gjester

Med sin humoristiske sans var Opstad først ut med å presenterte et utvalg av portrettintervjuene han har gjort gjennom tidene i boka "Sørlendinger og annet folk". Med denne er han også nominert til Sørlandets litteraturpris 2013. Blant sine intervjuer finner man flere sørlendinger. Kjell Nupen er en av disse og det kommer frem i boka at

ROLIG MUSIKK: Reidar Jordeid, kjent fra Vennesla Pizza og Rock' n Roll Band, spilte sammen med Erik Faber.

han liker å spytte folk i ansiktet.

Nummer to opp som skulle opp på scenen og prate var poeten Terje Dragseth. I likhet med Opstad er han også nominert til Sørlandets litteraturpris. Boka "Bella Blu" ble gitt ut i fjor og er en håndbok for verdensrommet. Med sin behagelige sørlandsdialekt leste han opp et utdrag fra langdiktet som er på 270 sider.

– Boka er en loggføring og en slags fabel. Inspirasjonen min er hentet fra Harry Martinsons diktsamling "Aniara" og jeg tar romskipet mitt enda lenger ut enn han, forklarer Dragseth.

Mellom slagene hadde artisten Erik Faber fra Kristiansand tatt turen til Vennesla for å spille flere av låtene sine. Disse var "Not over", "Yesterday's call", "Wake by your day" og "I love you (but you don't know)". Faber er glad han stilte opp på arrangementet.

– Dette hadde jeg ikke opplevd hvis jeg ikke skulle opptrådt. Det er gøy å bli overraska og lære noe nytt, sier han.

Vellykket mat

Maten som Trine Kaspara

Nilsen og Harald Hamre sto for på Vigeland Hovedgård var upåklagelig. Alt fra røkt laks til kalvebryst ble servert. Ordet fantastisk ble en gjengang fra bord til bord.

– Utrolig god mat, sier Ruenes. Hamre hadde mye å gjøre onsdag kveld, men er fornøyd med resultatet.

– Folk sier det smaker bra, sier kokken i full fart for han må servere videre.

Matprat

Tordis Bergsnov og Venneslas slankeguru Berit Dale var også på plass for å prate om mat og slanking. Sistnevnte har hjulpet med å slanke vekk ett tonn av folks kropp.

– Hadde slankehjelpen vært jåleri, hadde jeg aldri startet med dette. Det er resultatene jeg ser som gjør at jeg fortsetter. Jeg har ikke tenkt til å pensjonere meg med det første, sier hun i sin prat med Bjarne Nordhagen.

Bergsnov som har lagd mat hele sitt liv forteller at hun startet med å kokke i helgene og at det gikk for det meste i svinestek. Gjerulld Johansen var også gjest og det ble pratet om hans ulike kunstverk innenfor matverdenen.

RUNE STORMARK

Hvilepuls

Den tyngste børa

NOEN ganger er det viktig å ta seg en pause fra tunge tak. Spenne buen og slappe av slik at både kropp og sinn kan fylles av nye krefter. For livet er ingen lek. Vi skal bære hverandre, og vi skal bære over med hverandre. Og med oss selv. Det er balansen mellom arbeid og hvile som gjør oss sterke, og det er vekslingen mellom det tunge og det lette som gjør livet dynamisk og meningsfylt.

JEG tenker på det når jeg flyr rundt Naspe for å blåse ut etter en lang uke med jobb og hverdag. Den runden er akkurat passe for en mosjonist av mitt kaliber, og jeg er fortsatt fornøyd med rundetiden. Men jammen er det viktig med de langsomme turene også. Spaserturene hvor blikket kan dvele ved en stubbe som stikker opp fra bakken, mens tankene glir utover langs fjelltoppene og innover i sjelens mystiske labyrint. For meg er det god helse i å gjøre begge deler. Mosjon for både kropp og sjel. Jeg tenker at de hastige treningsrundene blåser slagget ut av hodet mitt. Unødvendige bekymringer, stress og spenninger blir borte. På de langsomme turene samles de gode tankene. De får tid til å bre seg utover i kroppen slik at jeg blir i stand til å leve i en verden full av utfordringer, motsetninger og urettferdighet. For jeg har litt å bære på jeg som alle andre, dessuten ønsker jeg å være et menneske som bærer litt for andre også når det kniper.

NOEN mennesker kjemper for å unngå de vanskelige tingene i livet. Man velger den enkle veien i møte med utfordringene, og planlegger gjerne livet i detalj for at det ikke skal oppstå uforutsette problemer. Livets store paradokser og urettferdigheten i verden finner man gode unnskyldninger for ikke å involvere seg noe særlig i. Det gjelder å holde seg på den trygge, smale sti. Ikke for mange vanskelige spørsmål, gi meg heller noen enkle svar! Avisredaksjonene lever godt på vårt behov for å finne enkle løsninger på det gode og ubekymrede liv. Lev sunt, tren og tenk positivt! Bry deg mer om deg selv! Media flommer over av tips og råd slik at jeg slipper å tenke selv, slipper å bekymre meg, slipper å bære tunge byrder. Men lettheten er bare halve livet.

I DE periodene av livet hvor jeg helst vil unngå byrder og vanskeligheter kan jeg kjenne hvordan jeg sakte tappes for krefter. Jeg blir slapp og innadventd. Det er som om de tunge byrdene i bunn og grunn vil meg noe godt. Kanskje er det slik som dikteren Jan-Magnus Bruheim skriver, at vi er skapt til å bære byrdene for hverandre? I diktsamligen "Kan eg nå di hand" skriver Bruheim om å bære: Skapte er vi til å bera, og lette børenene for kvarandre. Til fånyttes lever ingen. Men våre egne bører, skal vi bera åleine. Stor og verdfull er sorgi, som ikkje kan delast av andre, men fattigsleg liti og arm er den gleda som du vil ha åleine. Hjelpeslaus er den som ikkje har nokon å hjelpe og vera god mot. Lik eit tre utan sevje-straum turkast han inn. Den mannen ber tyngste børi som ingenting har å bera.

NOEN ganger når jeg møter mennesker i sorg tenker jeg på hva sorgen egentlig er. At den er som en usynlig hånd som bærer gjennom det vonde. Eller som to usynlige øyne som bare er der uten å si noe. Som et stille nærvær. Det er godt å leve når livet balanser mellom det tunge og det lette. Når det er passe mengder av begge deler. Den tyngste børa bærer vel den som ikke deler sorg eller glede.